

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Coadă Tudor în numele condamnatului și condamnatul Coșleț Vladimir, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 26 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Coșleț Vladimir Ilie, născut la 24 martie 1986, originar r-nul Strășeni, domiciliat mun. Chișinău, str. 31 august 1989, 42, ap. 2.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.12.2015 – 26.02.2016;

Instanța de recurs: 04.04.2016 – 03.06.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 26 februarie 2016, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Cosleț Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, echivalentul a 6000 (șase mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt, că, inculpatul Coșleț Vladimir, la 25 octombrie 2015, aproximativ la ora 21:25, în s. Nemțeni, r-nul Hîncești, conducând automobilul model „Audi 80”, cu n/î CU AO 319, a fost stopat de către colaboratorii de poliție pentru verificarea actelor și fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, conform art. 438 alin. (2) Cod contravențional, a fost supus testării alcoolscopice, pentru stabilirea stării de ebrietate.

Conform raportului analizatorului alcotest „Drager”, la Coșleț Vladimir s-a constatat o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,55 mg/l, fapt ce conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, se consideră stare de ebrietate cu grad avansat ce depășește maximele admisibile de alcool stabilite pentru conducătorii de vehicule.

3. *Avocatul Slabu Viorel în numele inculpatului*, a declarat recurs, solicitând casarea sentinței în latura stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, în privința lui Coșleț Vladimir să fie aplicate prevederile art. 55 Cod penal, liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională.

În motivarea recursului a indicat, că inculpatul:

- atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată, a recunoscut vina pe deplin și s-a căit sincer de cele săvârșite;
- anterior nu a fost judecat, are loc permanent de trai, la locul de trai este caracterizat pozitiv, acțiune civilă nu a fost înaintată, este angajat în câmpul muncii;
- lucrează în calitate de șofer de troleibuz la „Regia de transport Electric”, parcul de troleibuze nr. 3 din mun. Chișinău;
- are la întreținere bunica sa, care este bolnavă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, a fost respins ca nefondat recursul și menținută sentința.

În motivarea soluției nominalizate, instanța de recurs a menționat, că prima instanță a încadrat just acțiunile inculpatului Coșleț Vladimir în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Respingând recursul, instanța a indicat, că la capitolul individualizării pedepsei penale, prima instanță corect a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria infracțiunilor ușoare, de personalitatea inculpatului, de faptul că acesta a recunoscut vina și s-a căit sincer de fapta săvârșită și de prezența în cauză a circumstanțelor atenuante - căința sinceră, lipsa antecedentelor penale și contribuția activă la descoperirea infracțiunii, iar careva circumstanțe agravante nu au fost constatate.

Aceste circumstanțe au servit drept temei pentru aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs a menționat, că deși în privința inculpatului sunt identificate circumstanțe atenuante și acesta a săvârșit o infracțiune ușoară, potrivit art. 24 Cod penal, persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate produsă de alcool sau alte substanțe, nu poate fi liberată de răspundere penală, în acest mod fiind respinse cerințele apărării cu privire la aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal

5. *Avocatul Coadă Tudor în numele condamnatului și condamnatul*, au declarat recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor judecătorești adoptate, cu pronunțarea unei noi hotărâri în latura stabilirii pedepsei și anume aplicarea art. 55 Cod penal, liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională.

În motivarea recursului în anulare apărarea susține, că decizia contestată este contrară prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece au fost comise erori de drept la judecarea cauzei.

Astfel, se menționează, că în prima instanță, inculpatul Coșleț Vladimir, până la începerea cercetării judecătorești, personal prin înscris autentic, a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, însă pedeapsa stabilită de prima instanță este prea aspră.

Susțin recurenței, că Coșleț Vladimir, a recunoscut vina, a colaborat cu organul de urmărire penală și se căiește sincer de cele săvârșite.

Relevă, că în cererea de recurs a fost solicitată aplicarea în privința condamnatului a prevederilor art. 55 Cod penal, liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, însă instanța neîntemeiat a refuzat aplicarea

art. 55 Cod penal, cu toate că în cauză sunt întrunite toate condițiile pentru aplicarea articolului respectiv.

Indică recurenții, că Coșleț Vladimir a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, care conform prevederilor art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, anterior nu a fost judecat, are un loc permanent de trai, la locul de trai este caracterizat pozitiv, acțiune civilă nu a fost înaintată, este angajat în câmpul muncii, activează în calitate de conductor de troleibuz în cadrul ÎM „Regia Transport Electric Chișinău”, Parcul de troleibuze nr. 3 mun. Chișinău și nu dispune de o altă sursă de întreținere, circumstanță care nu a fost stabilită de instanța de judecată, nu a fost luat în considerație nici de prima instanță, nici de instanța de recurs, iar privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport ar agrava situația materială și familială a acestuia.

Totodată, instanța de judecată nu a luat în considerație nici faptul că condamnatul are la întreținere bunica, Guștiuc Ioana a.n. 1941, domiciliată com. Cotul Morii, r-nul Hîncești, care este bolnavă și necesită o îngrijire specială, precum și medicamente costisitoare, iar fără un loc de muncă nu v-a mai fi posibil de a-i acorda ajutorul material.

În opinia apărării, Coșleț Vladimir se poate corecta fără să fie supus răspunderii penale, deoarece a dat dovadă de un comportament pozitiv pe întreaga perioadă a urmăririi penale cât și în instanța de judecată, condamnatul nu prezintă un pericol social, iar cât privește infracțiunea săvârșită se căiește sincer, conștientizează că a făcut o greșală care îi poate strica viitorul, lăsându-l fără sursă de întreținere atât pe el cât și pe bunica sa bolnavă.

Astfel, susțin recurenții, că instanțele nu au avut motiv să refuze aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

Citând prevederile art. art. 6 pct. 44), 453 alin. (1) Cod de procedură penală, apărarea consideră că în speță este prezent un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată și care s-a soldat cu încălcarea esențială a drepturilor și libertăților persoanei, garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, or, prin hotărârile judecătorești contestate lui Coșleț Vladimir i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil conform art. 6 a Convenției, acestea fiind afectate de un viciu fundamental.

Cu referire la prevederile art. 6 din Convenție, menționează recurenții, că subsecvent, lui Coșleț Vladimir i-a fost încălcat și dreptul la muncă, garantat de Constituția R. Moldova, întrucât potrivit jurisprudenței CEDO, se identifică o protecție indirectă a dreptului la muncă, ce se află în strânsă legătură cu dreptul la un proces echitabil.

Respectiv, prin privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport i-a fost îngrădit dreptul muncă și la un trai decent, or, pedeapsa penală are ca scop corectarea și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, dar nu destabilizarea persoanei și lipsirea ei de locul de muncă.

6. Procurorul, a prezentat referință cu privire la recursul declarat, menționând că recursul este pasibil respingerii.

În opinia acuzatorului de stat, instanțele de judecată au făcut o justă încadrare juridică a acțiunilor lui Coșleț Vladimir în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă în raport cu circumstanțele constatate, iar la capitolul individualizării pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că

infracțiunea incriminată face parte din categoria infracțiunilor ușoare, de personalitatea condamnatului, de faptul că acesta a recunoscut vinovăția, de circumstanțele atenuante, de lipsa antecedentelor penale și contribuția activă la descoperirea infracțiunii, de lipsa circumstanțelor agravante.

Susține procurorul, că instanța de recurs corect a respins cerința cu privire la aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, deoarece infracțiunea imputată a fost săvârșită în stare de ebrietate, iar prevederile art. 24 Cod penal, restricționează liberarea de răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni în stare de ebrietate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 456 raportat la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs în anulare, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

În sensul dispozițiilor art. 4 § 2 din Protocolul 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată dacă un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente este de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Hotărârile irevocabile de condamnare pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, numai în cazurile stipulate în art. 453 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se înțelege o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția R. Moldova și de alte legi naționale.

Potrivit art. 453 Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată este o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția R. Moldova și de alte legi naționale.

În sensul normei citate, se va menționa, că una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei, care cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

Cu referire la speța dată, Colegiul penal constată că în textul recursului, recurenții invocă dezacordul cu categoria de pedeapsă stabilită condamnatului, considerând că instanțele de judecată urmau să țină cont de întrunirea condițiilor pentru liberarea condamnatului de răspundere penală cu tragerea acestuia la răspundere

contravențională.

Totodată, în opinia recurenților, instanțele de judecată prin aplicarea pedepsei complementare, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, i-au îngrădit lui Coșleț Vladimir dreptul la muncă și i-au încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Reieșind din argumentele de recurs examinate, Colegiul penal constată că criticele formulate de recurenți au constituit obiect de examinare în cadrul instanței de recurs ordinar, care întemeiat a concluzionat că prezenta cauză a fost judecată de către prima instanță pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de către inculpat în corespundere cu art. 364¹ alin. (3) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs ordinar cu referire la prevederile art. 24 Cod penal, corect a respins argumentul apărării privind necesitatea liberării de răspundere penală cu tragerea condamnatului la răspundere contravențională, or, persoanele care au săvârșit infracțiuni în stare de ebrietate, nu pot fi liberate de răspundere penală.

Nici dezacordul recurenților cu aplicarea pedepsei complementare, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, în sensul că aceasta ar constitui o îngrădire a dreptului la muncă, nu se încadrează în contextul conceptului de „viciu fundamental” și nu poate servi temei de admitere a recursului în anulare, or din materialele dosarului rezultă cert motivele pentru care instanțele de judecată au optat pentru soluția adoptată.

Așadar, raportând argumentele invocate în recurs, descrise la pct. 7 al prezentei decizii, privind ilegalitatea deciziei instanței de recurs ordinar, Colegiul penal consideră că aceste motive țin de posibilitatea unei reaprecieri a stării de fapt, a circumstanțelor și probelor cauzei, ceea ce nu constituie un viciu fundamental și, în acest sens, temei de a casa decizia instanței de recurs ordinar, nu se constată.

Prin urmare, lucrul efectuat de către prima instanță și de instanța de recurs în această cauză este guvernat de principiul lucrului judecat (res iudicata pro veritate habetur) și, pentru redeschiderea procesului, nu sunt prezente temeiurile prevăzute la art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană.

Colegiul constată că criticele invocate de recurenți nu pot fi reținute ca încălcare a prevederilor art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, or, potrivit articolului dat, orice persoană are dreptul ca „cauza sa să fie judecată în mod echitabil”.

Această expresie îmbină numeroase aspecte ale unei bune administrări a justiției: dreptul de acces la o instanță judecătorească, audiere în prezența avocatului, dreptul de a nu contribui la propria incriminare, egalitatea armelor, dreptul la o procedură contradictorie etc.

Totodată, Colegiul atestă că, dreptul la un proces echitabil, consfințit în art. 6 din Convenție, coroborat cu accesul liber la justiție și prezumția nevinovăției - drepturi fundamentale prevăzute în art. art. 20, 21 din Constituție, enunță preeminența principiului supremației dreptului.

Unul din elementele fundamentale ale preeminenței principiului supremației dreptului este garantarea securității raporturilor juridice, care înseamnă, că o soluție definitivă a oricărui litigiu, inclusiv de natură penală, nu trebuie rediscutată.

Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte în proces nu este în drept să solicite reluarea procesului de judecată în scopul unei noi soluționări a cauzei după ce hotărârea a devenit definitivă și irevocabilă, excepție făcând doar temeiurile prevăzute

de lege.

Astfel, analizând materialele cauzei și decizia contestată, Colegiul penal nu constată viciu fundamental ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești devenite irevocabile.

În atare circumstanțe, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, din motiv că este vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Coadă Tudor în numele condamnatului și condamnatul Coșleț Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, în cauza penală în privința lui ***Coșleț Vladimir Ilie***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev